

MODULUL 5

Managementul financiar

Și analiza rezultatelor economico-financiare

Modulul "*Managementul financiar*
și analiza rezultatelor economico-financiare"
are ca **scop** de a familiariza întreprinzătorii
cu modul de minimizare a costurilor și a
riscurilor, maximizarea cotei de piață,
veniturilor din vânzări și a profitului din
Republica Moldova.

Obiective ale modulului

"Managementul financiar și analiza rezultatelor economico-financiare"

- **argumentarea necesității cunoașterii modului de elaborare a politicii de investiții a întreprinderii,**
- **cercetarea procesului de fundamentare a politicii de finanțare a întreprinderii,**
- **studierea fazelor și etapelor politicii de investiții și de finanțare a întreprinderii,**
- **studierea metodelor de apreciere a riscurilor.**

"Managementul financiar

Și analiza rezultatelor economico-financiare "

- **se bazează pe declarațiile contabile pentru date, dar se axează pe semnificația acelor date,**
- **implică de obicei analiza diverselor rapoarte financiare care pot furniza indicatori ai tendințelor și sănătății financiare a organizației.**

Managementul financiar este responsabil de politica întreprinderii în 3 domenii:

- **Politica de investiții** a unei firme este determinată de comportamentul ei și de strategiile investiționale adoptate. Această politică este responsabilă de formarea potențialului de active a întreprinderii.
- **Politica de finanțare** nu poate fi privită separat față de politica de investire. Dacă în primul caz avem de a face cu potențialul de active a întreprinderii, apoi în cazul politicii de finanțare întreprinderea trebuie să-și elaboreze strategia de asigurare a surselor necesare creării acestui potențial
- **Politica de dividend** privește decizia proprietarilor întreprinderii de a distribui dividende sau de a le reinvesti în dezvoltarea întreprinderii.

Organizarea finanțelor în cadrul unei întreprinderi

presupune câteva principii de bază:

- 1. Independența întreprinderii în domeniul activității financiare.
- 2. Capacitatea de autofinanțare.
- 3. Atingerea unor rezultate și responsabilitatea pentru atingerea lor.
- 4. Controlul asupra activității

Sunt trei parametri care influențează mărimea și complexitatea departamentului financiar la întreprindere:

- **Volumul activității întreprinderii**, care permite sau nu de a crea secții independente de exemplu planificare strategică, controlul, informatica;
- **Structura întreprinderii**, care poate fi centralizată sau decentralizată. Dar chiar și în cadrul unei structuri decentralizate gestiunea cu finanțele trebuie să rămână centralizată, deoarece este necesar de avut în cadrul întreprinderii o politică financiară unică referitoare la circulația fluxurilor financiare;
- **Ramura de activitate** (servicii, metalurgie, construcții de mașini etc.) Un director financiar ar trebui să fie orientat în planul competențelor și mijloacelor de care are el nevoie mai întâi înspre ramurasa decât spre finanțe

Gestiunea procesului investitional

- **Politica de investiții** a unei firme este determinată de comportamentul ei și de strategiile investiționale adoptate. Această politică este responsabilă de formarea potențialului de active a întreprinderii.
- Alternativele de decizie pot fi:
 1. **specializarea**, respectiv adâncirea profilului de activitate, elaborarea de produse și tehnologii noi. Pentru aceasta, se vor propune investiții în achiziționarea de echipamente noi, în instruirea personalului etc. Riscul acestui gen de investiții este datorat unei prea mari specializări dar trebuie de luat în calcul câștigul cuceririi temeinice a segmentului respectiv al pieței.
 2. **diversificarea** (investiții de portofoliu), respectiv cumpărarea de capitalul social al altor societăți. Se vor propune, deci, proiecte de investiții externe în achiziționarea de titluri financiare. Diminuarea riscului, prin diversificare, are loc pe fondul unei rentabilități mai moderate, ca medie a rentabilității diferitelor activități interne și externe ale întreprinderii.

**Selectarea proiectelor investiționale presupune
determinarea clară a fluxurilor financiare generate
de investiție.**

Sunt trei categorii de fluxuri ce trebuie considerate:

- **Costul investiției**
- **Fluxul net de numerar în urma utilizării investiției**
- **Fluxurile de numerar din lichidarea investiției**

Criteriile de selectare a investițiilor sunt:

- **1.VAN – valoarea actualizată netă**
- Se selectează proiectele cu VAN pozitiv.
- **2. Rata internă de rentabilitate (RIR) arată rentabilitatea medie a proiectului investițional calculată pe baza principiului compunerii.**
- RIR se determină în baza formulei de calcul a VAN și arată ce rentabilitate minimă trebuie să genereze proiectul.
- Dacă RIR este mai mare ca costul capitalului întreprinderii atunci proiectul se acceptă.

Definirea riscului investițional

- **Riscul proiectelor investiționale** se caracterizează prin posibilitatea ca rezultatul real al investiției să difere de rezultatul așteptat.
- **Criteriile de evaluare a riscului : VAN, RIR, Flux pozitiv = încasări – plăți**
- Deciziile de investire au o influență directă asupra nivelului riscului unei firme.

Există 2 metode pentru încorporarea riscurilor proiectelor în procesul investițional:

I. Metoda echivalentului cert

- prin această metodă fluxurile de numerar estimate pentru fiecare an se corectează pentru a reflecta riscul proiectului. Toate fluxurile de numerar care nu se cunosc cu certitudine sunt reduse. Cu cât fluxurile sunt mai riscante, cu atât sunt mai mici valorile echivalentului cert.
- $VAN = -C + \sum FP / (1+i)^t$
- FP ale proiectului pesimist, i - fără risc

Există 2 metode pentru încorporarea riscurilor proiectelor în procesul investițional:

II. Metoda ratei de actualizare ajustate la risc

- - prin care riscul diferit al proiectelor este abordat prin schimbarea ratei de actualizare

Metode de măsurare a riscului

- Pentru calcularea riscurilor investiționale trebuie calculate fluxurile financiare și probabilitatea lor.
- Măsura tradițională a riscului este legată de variabilitatea rezultatului și e definită prin distribuția de probabilitate.
- Riscul este mai mare când variația este mai mare.

Gestiunea activelor curente

- De regulă operațiunile unei întreprinderi se succed conform următoarei consecutivități:
- 1. Bunurile sunt produse sau achiziționate pentru revînzare
- 2. Bunurile sunt vîndute
- 3. Numerarul este colectat

Gestiunea activelor curente

- **Ciclul operațional și a numerarului**
- Bani → Materii prime → Semifabricate → Produse finite → Creanțe comerciale → Bani.

Sunt cinci indicatori ce caracterizeaza ciclul operațional și de conversie a numerarului:

- **1. Perioada medie de colectare a creanțelor** – în cât timp în mediu creanțele se transformă în bani
- Perioada medie de colectare a creanțelor = valoarea medie anuală a creanțelor comerciale / vânzări nete *365 zile
- **2.Perioada medie de conversie a stocurilor** – în cât timp în mediu materia primă se transformă în producție finită care apoi este vândută
- Perioada medie de conversie a stocurilor = valoarea medie anuală a stocurilor comerciale / vânzări nete *365 zile
- **3. Ciclul operațional** = Perioada medie de conversie a stocurilor + Perioada medie de colectare a creanțelor

Sunt cinci indicatori ce caracterizează ciclul operațional și de conversie a numerarului:

- **4. Perioada medie de întârziere a plăților** – în cât timp întrinderea plătește pentru materia primă achiziționată
- Perioada medie de de întârziere a plăților = valoarea medie anuală a (datoriilor comerciale + datorii calculate)/ costul vânzărilor * 365 zile
- **5. Ciclul de conversie a numerarului** = ciclul operațional – perioada medie de întârziere a plăților

Gestiunea Stocurilor

- Stocurile apar datorită neconcordanței dintre graficul vânzărilor și producției.
- De regulă vânzarea se realizează în raport cu cererea, iar procesul de producere depinde de capacitățile de producere existente.
- Decizia privind stocul optim se stabilește în funcție de costurile suportate de întreprindere referitoare la stocuri.

Sunt trei costuri majore :

- **1. Costuri de deținere a stocurilor** de regulă cresc o dată cu creșterea stocurilor și constau din costul capitalului blocat, costuri de depozitare, costuri cu paza, asigurarea, pierderi pe timpul depozitării.

$$CTD = C \cdot P \cdot A, \text{ unde}$$

- CTD – cost total de deținere,
- C- procentul costurilor de deținere de la valoarea stocului mediu,
- P- prețul de achiziție a materialelor din stoc,
- A – mărimea medie a stocului deținut,
- P- prețul de achiziție a materialelor din stoc
- A – mărimea medie a stocului deținut

Sunt trei costuri majore :

- **2.Costuri de comandă** sunt fixe pentru fiecare comandă, însă cresc o dată cu creșterea numărului de comenzi sau altfel cu reducerea stocului. Aceste costuri contau din costurile de plasare- primire a unei comenzi, convorbirile telefonice, organizarea procesului de primire, depozitare,etc.

$$\text{CTC} = F * N, \text{ unde}$$

CTC - cost total de comandă

F – costurile fixe pentru o comandă

N – numărul de comenzi pe an

Sunt trei costuri majore :

- 3. Costurile legate de lipsa stocurilor, pierderile datorate stopării procesului de producție, pierderii clienților. De regulă aceste cheltuieli se minimizează prin introducerea stocului de siguranță.
- Costul total al stocului **CTD+CTC**

- **Mărimea optimă a stocului:** stocul optim - cheltuielile minime se determină

$$EOQ = \sqrt{2 * F * S / (C * P)},$$

- Unde S necesarul anual de unități de stoc
- Firmele utilizează si alte sisteme de control al stocurilor ca de exemplu Metoda liniei roșii, metode celor două recipiente, metode ABC și metode de management al stocurilor ca EDI sau JIT (fara stoc, just intime).

Procesul de creare a informatiilor legate de **costuri** se poate baza pe o varietate de surse, printre care:

- experienta acumulata;
- cataloagele furnizorilor;
- cotate primite de la furnizori si contractanti;
- costurile standard din cadrul firmei proprii;
- indicii de cost comerciali si cei guvernamentali;
- magazinele de desfacere;
- publicatiile profesionale;
- referintele sau materialele bibliografice;
- standardele industriale;
- experienta proprie sau a colegilor.

Toate estimările, indiferent de calitatea surselor din care preluăm informațiile, au un număr de componente de baza:

- A. Costurile salariale:** pot fi percepute sub forma unor costuri directe sau a unor costuri indirecte.
- Costurile salariale directe sunt cele ce pot fi atribuite unei activități, în timp ce costurile indirecte sunt legate de toate activitățile, neputând fi atribuite uneia singură.
 - Costurile administrative sunt asimilate costurilor generate de plata salariilor managerilor, a secretarelor și a funcționarilor etc..

Toate estimările, indiferent de calitatea surselor din care preluam informațiile, au un număr de componente de baza:

B. Costurile materiale: sunt, într-un fel sau altul, costuri directe. Materialele necesare diferă de la un tip de activitate la altul, în funcție de rezultatele ce trebuie obținute; de exemplu, în cazul activităților de construcții: caramida, ciment, nisip, lemn, sticlă, tuburi PVC etc.; în cazul activităților de formare: hartie, retroproiectoare, folii transparente etc.; în cazul realizării diverselor instalații: cablu electric, conductori, conectori, doze etc.

Toate estimările, indiferent de calitatea surselor din care preluăm informațiile, au un număr de componente de baza:

C. Costurile cu echipamentul: derularea unor activități poate necesita anumite echipamente, care pot fi închiriate, luate în leasing sau cumparate, fiecare din cele trei variante implicând un nivel diferit al costurilor cu echipamentul.

Toate estimările, indiferent de calitatea surselor din care preluăm informațiile, au un număr de componente de bază:

D. Costurile cu asigurările și alte costuri: estimările vor trebui să includă și costurile de asigurare ale echipei implicate și ale echipamentelor folosite – împotriva producerii dezastrelor sau împotriva reclamațiilor altor persoane în legătură cu activitatea desfășurată. În categoria 'alte costuri' pot fi incluse cheltuielile legate de serviciile de consultanță, de inspecțiile periodice etc.

Gestiunea Creanțelor

- Politica de gestiune a creanțelor (politica de credit) are sarcina de a stabili comportamentul întreprinderii privind acordarea creditului comercial clienților.
- Aceasta politică poate varia de la una foarte relaxată (acordarea acestui credit tuturor clienților) pînă la una restrictivă (acordarea creditului comercial nimănui).
- Avantajele politicii relaxate va fi creșterea vinzărilor companiei, însă apare pericolul imposibilității colectării unor datorii de la unii clienți.
- Avantajele politicii restrictive constau în colectarea banilor în momentul vânzării însă vânzarile companiei vor fi mult mai mici decît cele posibile

Principalele componente ale politicii de credit sunt:

- **1.Perioada de credit-** perioada de timp pentru care se acorda credit comercial. Pentru unele produse se acorda perioade scurte, pentru altele mai lungi. Exista o legatura intre prisabilitateasi durabilitatea produselor si perioada de credit.
- **2.Reducerile utilizate** – discounturi si rabaturi pentru a convinge clientul sa plateasca mai repede
- **3.Accesibilitatea creditului** – se refera la selectarea doar a clientilor adecvati pentru a primi creditul.
- **4.Formalizarea raporturilor de credit-** contracte, facturi
- **5.Politica si duritatea aplicată** in cazul colectării datoriilor

Indicatorii folosiți pentru caracterizarea eficienței politicii de gestiune a creanțelor:

- **1.Perioada medie de colectare a creanțelor:**

Valoarea medie anuală a creanțelor *365 zile/ Vânzări nete

- **2.Structura creanțelor pe vârste**, adică de exemplu
10% au mai puțin de 30 zile, 40% - 30-60 zile, 20%- 60-
90 zile, 10% - peste 90 zile, 20% - expirate)

- **3.Cota creanțelor dubioase**

Creanțe dubioase / Total creanțe

Gestiunea Mijloacelor bănești

- **Principalul obiectiv al gestiunii numerarului** este reducerea numerarului la un minim necesar pentru desfășurarea afacerii.
- Numerarul este necesar pentru:
 - 1. A putea beneficia de reducerile oferite
 - 2. Să-și mențină un nivel suficient de lichidități pentru a beneficia de credite bancare
 - 3. Să poată finanța unele situații favorabile apărute neașteptat
 - 4. Să poată face față unor urgențe

Mijloacele bănești deținute de întreprindere se împart în:

- ☐ **Rezerva operațională** – necesarul zilnic de finanțare a activității operaționale
 - ☐ **Rezerva de siguranță** – pentru situații imprevizibile
 - ☐ **Rezerva de compensație** – minimul cerut de bancă, creditorii
 - ☐ **Rezerva speculativă** – pentru achizițiile la un preț redus
-
- O primă sarcină a gestiunii numerarului este sincronizarea ieșirilor și intrărilor de numerar, ceea ce permite reducerea soldului de mijloace bănești în conturi.

Sunt 2 modele de gestiune a mijloacelor banesti la intreprindere:

- **Modelul Baumol** permite determinarea soldului optim de numerar. Acest model echilibrează costurile de oportunitate apărute în urma deținerii fondurilor sub formă de numerar, cu costurile de tranzacție care apar atunci când trebuie plasată o nouă comandă de numerar.

$$C = \sqrt{2 * F * T} / K, \text{ unde}$$

- C - mărimea unde comenzi,
- F - costurile de tranzacție legate cu plasarea comenzii de numerar
- T – Necesarul total de mijloace bănești
- K – costul de oportunitate a capitalului (rata dobânzii)

Sunt 2 modele de gestiune a mijloacelor banești la întreprindere:

- **Modelul Miller-Orr** este o dezvoltare a modelului Baumol și utilizează o abordare de tipul controlului stocurilor pentru a include costurile de comandă și de deținere a fondurilor sub formă de numerar datorită tranzacțiilor imprevizibile.
- Modelul determină limitele superioare și inferioare pentru soldul de numerar, punctul de reînnoire a comenzii și punctul de echilibru

$$Z = \left(\frac{3}{4} * \frac{F\sigma^2}{V} \right)^{1/3}, \text{ unde } \left(\frac{3}{4} * \frac{100 * 64000}{0,00038} \right)^{1/3}$$

- $1/3 = 23000Z$ punctul de echilibru al soldului de mijloace bănești
- σ^2 - variația zilnică a tranzacțiilor în contul curent
- V – rata zilnică a dobânzii
- F – costuri de comandă a mijloacelor bănești
- Limita superioară este $H = 3 * Z$. Când soldul ajunge la limita superioară întreprinderea transferă banii în valori mobiliare, iar când se ajunge la limita inferioară (0), întreprinderea transferă în bani valorile mobiliare.

Gestiunea datoriilor pe termen scurt

- Deciziile privind finanțarea pe termen scurt trebuie corelate mereu cu activele ce trebuie finanțate din aceste investiții

Managerii financiari au la dispoziție câteva alternative de finanțare a activelor curente (Fondului de rulment)

- **1.Finanțarea fondului de rulment prin concordanța perioadelor de maturitate.** Această metodă de finanțare presupune ca activele pe termen lung și activele curente permanente să fie finanțate prin capitaluri permanente, iar activele curente fluctuante să fie finanțate din pasive curente. Finanțarea activelor pe termen lung prin pasive curente duce la creșterea riscului financiar, deoarece activele pe termen lung se recuperează pe parcursul unor durate mai mari, iar scadența pasivelor curente este mai mică de un an.

Managerii financiari au la dispoziție câteva alternative de finanțare a activelor curente (Fondului de rulment)

- **2.Abordarea agresivă a fondului de rulment**
presupune ca toate activele fixe și o parte a activelor curente permanente să fie finanțate cu capitaluri la termen, iar cealaltă parte a activelor curente permanente și activele curente fluctuante să fie finanțate prin pasive permanente

Managerii financiari au la dispoziție câteva alternative de finanțare a activelor curente (Fondului de rulment)

- **3. Abordarea conservativă a finanțării fondului de rulment** presupune finanțarea activelor pe termen lung, activelor curente permanente și a unei părți a activelor curente temporare cu capitaluri permanente, iar finanțarea celeilalte părți a activelor curente temporare cu capitaluri pe termen scurt.

În conformitate cu Standardele naționale de contabilitate datoriile (pasivele) pe termen scurt ale întreprinderii se clasifică în trei grupe:

- **1.Datorii financiare pe termen scurt(5% din totalul datoriilor pe termen scurt)**
- **2.Datorii comerciale pe termen scurt(72% din totalul datoriilor pe termen scurt)**
- **3.Datorii pe termen scurt calculate(18% din totalul datoriilor pe termen scurt)**

Datoriile comerciale

- Creditul comercial poate fi de două tipuri:
 - ☐ Credit comercial gratuit
 - ☐ Creditul comercial contra cost.
- Managementul financiar trebuie să țină cont de aceste reduceri și ar trebui să utilizeze la maximum partea gratuită a creditului comercial și doar prin compararea cu alte posibilități de finanțare partea contra cost.
- Creditul comercial are o dublă semnificație pentru firmă: Este o sursă de credit pentru finanțarea achizițiilor și este o utilizare de fonduri în măsura în care firma finanțează vânzările pe credit către proprii săi clienți.

Datoriile comerciale

- Deseori diferența dintre creditul comercial primit și creditul comercial oferit se mai numește credit comercial net. Pentru o întreprindere ce dorește să-și promoveze vânzările ea va trebui să furnizeze credit comercial net, iar întreprinderile ce au probleme cu finanțarea tind să utilizeze creditul comercial net.

Datoriile comerciale

- Creditul comercial este o sursă convenabilă și convenabilă pentru finanțare mai ales pentru firmele mai mici și mai slabe. O companie care nu poate recurge la finanțarea bancară poate primi credit comercial doar în baza relațiilor amicale dintre furnizor și cumpărător. Creditul comercial reprezintă un fel de subvenție sau un instrument promoțional pentru vânzări din partea vânzătorului.

Datoriile pe termen scurt calculate

- Firmele își pot plăti angajații zilnic, săptămânal, de două ori pe lună, lunar în funcție de particularitățile fiecărei firme și chiar de specificul fiecărei țări. În Republica Moldova salariile se plătesc de obicei lunar, iar impozitele nu se plătesc la momentul efectuării tranzacției, sau în momentul încasării veniturilor, dar odată în trimestru, sau lunar etc.

Datoriile pe termen scurt calculate

- Deci la un moment dat în bilanțul contabil al firmei vor fi specificate sume de plătit atât pentru salariați, cât și pentru buget. Aceste datorii față de salariați și față de buget intră în categoria surselor atrase și ele cresc doar pe măsura creșterii firmei. Se consideră că aceste surse sunt gratuite deoarece nu există o rată explicită a dobânzii la acest tip de credit. Însă o firmă nu poate utiliza aceste surse pe un termen foarte mare, deoarece scadența lor este foarte explicit determinată prin intermediul contractelor de muncă (pentru salariați) sau prin codul fiscal (pentru impozitele de plătit).

Creditarea bancară pe termen scurt

- Creditele bancare care apar în bilanțul contabil al firmelor ca “credite bancare pe termen scurt” sunt o altă formă de finanțare pe termen scurt și a doua formă în ordinea importanței după creditul comercial.
- Băncile ocupă o poziție centrală pe piețele monetare care oferă împrumuturi pe termen scurt și mediu.

Creditarea bancară pe termen scurt

- Un credit bancar este un împrumut al cărui lichidare se produce imediat și se utilizează pentru finanțarea sezonieră a creșterii stocurilor, finanțarea fondului de rulment etc. și trebuie rambursat din profituri.
- Rata dobânzii se stabilește ca rată de referință, adică rata dobânzii pe care o oferă banca celor mai buni clienți ai săi, la care se adaugă un procent care reflectă gradul de risc al respectivei companii.

Băncile oferă de obicei două tipuri de împrumuturi pe termen scurt:

- **Credite operaționale.** Majoritatea firmelor negociază împrumuturi operaționale, sau linii decredite operaționale pentru o perioadă de un an.
- **Împrumuturi de tip Bridge-loan.** Aceste împrumuturi permit utilizarea de fonduri provenite din vinderea unui activ, emisiunea de obligațiuni sau acțiuni înainte ca aceste fonduri să fie disponibile. Aceste împrumuturi se fac de obicei pentru termen foarte mici și se mai numesc finanțări interimare.
- **3. Metode netradiționale de finanțare pe termen scurt**

Metode netradiționale de finanțare pe termen scurt

- **1.Finanțarea prin intermediu cambiilor.** Se numesc cambii biletele la ordin negarantate ale firmelor mari și puternice. Aceste instrumente financiare se vând de obicei altor companii cum ar fi companiile de asigurări, fonduri de pensii etc.
- Această metodă este destul de răspândită în țările cu economie dezvoltată și este utilizată în principal de companiile de vânzări și împrumuturi către consumatori .

Metode netradiționale de finanțare pe termen scurt

- **2. Finanțarea prin intermediul creanțelor comerciale.**
Finanțarea prin creanțe comerciale implică fie gajarea lor, fie vânzarea lor. Gajarea creanțelor comerciale se caracterizează prin faptul ofertantul de credit nu are dreptul asupra acestor creanțe, dar dispune de drept de recurs la persoana ce a luat împrumutul. Riscul de neplată a creanțelor comerciale de către debitori nu îl suportă banca, dar persoana ce a pus în gaj aceste creanțe.

OBIECTIVELE DE BAZĂ ALE ANALIZEI ECONOMICE LE CONSTITUIE:

- ✗ descoperirea și mobilizarea rezervelor interne
- ✗ diagnoza și reglarea activității întreprinderii
- ✗ întărirea autonomiei economico - financiare
- ✗ creșterea eficienței economice
- ✗ fundamentarea deciziilor financiare
- ✗ informarea întreprinderii cu cerințele standardelor și cu nivelul concurenței pe diferite piețe.

ANALIZA ECONOMICĂ ÎNDEPLINEȘTE URMĂTOARELE FUNCȚII:

- ✗ de informare
- ✗ de evaluare a potențialului tehnico-economic
- ✗ de realizare a gestiunii eficiente a patrimoniului întreprinderii
- ✗ de realizare a relațiilor cu mediul extern

SURSELE DE DATE ALE ANALIZEI ECONOMICE

- ✗ **Sursele interne** care reflectă funcția propriu-zisă a întreprinderii, stările acesteia în anumite momente și este asigurată de sistemele de evidență contabilă.
- ✗ **Surse externe** sunt necesare orientării activității întreprinderii și adaptării ei la schimbările ce pot avea loc brusc în mediul economic și ajută la dimensionarea unor noi obiective strategice.

SURSELE INTERNE DE DATE ALE ANALIZEI ECONOMICE

- ✗ Bilanțul
- ✗ Situația de profit și pierdere
- ✗ situația modificărilor capitalului propriu;
- ✗ situația fluxurilor de numerar;

SURSELE EXTERNE DE DATE ALE ANALIZEI ECONOMICE

- ✖ Informațiile externe în funcție de natura domeniului la care se referă pot fi structurate astfel:
- ✖ tehnologice
- ✖ economico-financiare
- ✖ juridice
- ✖ fiscale.

ANALIZA **ECONOMICĂ** CUPRINDE URMĂTOARELE CATEGORII DE INDICATORI:

- ✖ Indicatori ai rezultatelor economico-financiare
- ✖ Indicatorii eficienței utilizării potențialului tehnico-economic și financiar
- ✖ Indicatorii gestiunii activelor

PRINCIPALII INDICATORI CARE REFLECTĂ REZULTATELE ACTIVITĂȚII DESFĂȘURATE SUNT:

- × volumul vânzărilor
- × profitul brut
- × rezultatele din activitatea operațională
- × rezultatele din activitatea financiară
- × rezultatele din activitatea investițională
- × rezultatele din activitatea excepțională
- × profitul perioadei de gestiune pînă la impozitare
- × profitul net

INDICATORII EFICIENȚEI UTILIZĂRII POTENȚIALULUI TEHNICO-ECONOMIC ȘI FINANCIAR

- × care permit de a aprecia rezultatele obținute în raport cu activitatea întreprinderii și cu mijloacele economice și financiare utilizate, măsoară gradul în care utilizarea diverselor resurse aduce profit.
- × Acești indicatori sunt:
- × rata rentabilității economice
- × rata rentabilității veniturilor
- × rata rentabilității financiare
- × rata rentabilității față de resursele consumate

INDICATORII GESTIUNII ACTIVELOR

- ✗ care arată cît de eficient întreprinderea sau firma utilizează activele sale.
- ✗ Acești indicatori sunt:
- ✗ nr. de rotații a activelor curente
- ✗ perioada medie de încasare
- ✗ nr. de rotații a stocurilor
- ✗ nr. de rotații a activului total

PENTRU CA ÎN CADRUL ÎNTREPRINDERII SĂ FIE
APRECIATĂ CORECT SITUAȚIA ECONOMICO-
FINANCIARĂ ESTE NECESAR DE A SE STUDIA
URMĂTOARELE ASPECTE:

- ✗ situația generală a casieriei
- ✗ situația asigurării cu disponibilitățile bănești
- ✗ situația solvabilității (a capacității de plată)
- ✗ situația autonomiei financiare
- ✗ situația asigurării cu fondul de rulment

INDICATORII RENTABILITĂȚII

- ✖ Funcționarea întreprinderii depinde de capacitatea de a produce profit care poate fi obținut cu ajutorul **indicatorilor rentabilității** .

INDICATORII RENTABILITĂȚII

- ✗ **rentabilitatea producției realizate** = rezultatele de la realizarea producției / volumul producției realizate - arată ce parte din fiecare leu încasat a fost cheltuită pentru acoperirea cheltuielilor directe.
- ✗ **rentabilitatea netă** = profit net / volumul producției realizate - caracterizează capacitatea întreprinderii de a genera profit din total volumul producției realizate.
- ✗ **rentabilitatea activelor** = profit net / valoarea medie a activelor - reflectă eficacitatea utilizării capitalului de către întreprindere.
- ✗ **rentabilitatea financiară** = profit net / valoarea medie a capitalului propriu - reflectă bunăstarea acționarilor.

INDICATORII LICHIDITĂȚII ȘI SOLVABILITĂȚII

- ✗ În cazul cînd o întreprindere solicită unele credite de la bancă sau împrumuturi de la clienți este necesar de a aprecia capacitatea de plată a întreprinderii date. Indicatorii ce caracterizează strategia întreprinderii din punct de vedere a capacității de plată sunt indicatorii lichidității.

INDICATORII LICHIDITĂȚII ȘI SOLVABILITĂȚII

- ✖ **L absolută (lichiditatea de gradul I) =**
mijloace bănești / datorii pe termen scurt < 0,2
- ✖ Acest indicator arată în ce măsură întreprinderea poate să-și achite datoriile pe termen scurt din contul mijloacelor bănești.

INDICATORII LICHIDITĂȚII ȘI SOLVABILITĂȚII

- ✖ **L intermediară (de gradul II)** =(mijloace bănești+investiții pe termen scurt+creanțe pe termen scurt) / datorii pe termen scurt < 0,7-0,8
- ✖ De asemenea în calculul acestui indicator sunt cointeresați creditorii. El ne arată ce parte din datoriile pe TS pot fi achitate din contul mijloacelor bănești, hîrtii de valoare, creanțelor care vor fi plătite de către întreprindere.

INDICATORII LICHIDITĂȚII ȘI SOLVABILITĂȚII

- ✖ **L curentă (de gradul III sau coeficientul total de achitare)** = $\frac{\text{total active curente}}{\text{datorii pe termen scurt}} < 1 - 2,5,$
- ✖ Acest indicator ne arată dacă întreprinderea dispune de suficiente mijloace pentru a-și achita obligațiunile în perioada raportată. În calculul acestui indicator sunt cointeresați de obicei acționarii.

INDICATORII LICHIDITĂȚII ȘI SOLVABILITĂȚII

- ✖ Acești indicatori ai lichidității permit de a face concluzii generale privind capacitatea de plată a întreprinderii și de asemenea permit avantajul că pot fi calculați atât de utilizatorii interni cît și exteriori deoarece informațiile sunt furnizate de bilanțul contabil.

SOLVABILITATEA

- ✗ reprezintă capacitatea întreprinderii de a-și achita datoriile sale pe TL și pe TS.
- ✗ **Coeficientul solvabilitatii = Valoarea reala a patrimoniu lui / datorii totale**
- ✗ În cazul când coeficientul < 1 , întreprinderea nu mai poate primi împrumuturi și situația ei economico-financiară poate fi dezastruoasă.

OBIECTIVUL DE BAZĂ AL ANALIZEI FINANCIARE

- ✗ evaluarea situației financiare a entității economice cu scopul identificării oportunităților de sporire a eficienței activității.

ÎN ACEST SCOP SE ANALIZEAZĂ SITUAȚIILE FINANCIARE,
CE REPREZINTĂ UN SET DE RAPOARTE CARE CONȚIN
INFORMAȚII PRIVIND:

- ✗ poziția financiară (BILANȚ),
- ✗ performanța financiară (SITUAȚIA DE PROFIT ȘI PIERDERI,
- ✗ modificările capitalului propriu (SITUAȚIA MODIFICĂRII CAPITALULUI PROPRIU)
- ✗ fluxurile de numerar ale entității pe o perioadă de gestiune (SITUAȚIA FLUXURILOR DE NUMERAR).

SITUAȚIILE FINANCIARE OFERĂ INFORMAȚII DESPRE:

- ✖ active;
- ✖ capital propriu;
- ✖ datorii;
- ✖ venituri și cheltuieli;
- ✖ fluxuri de numerar.

ANALIZA POZIȚIEI FINANCIARE A ENTITĂȚII ECONOMICE ÎN BAZA DATELOR DIN BILANȚ

- ✗ Pozitia financiara a unei intreprinderi este reprezentată de relatia dintre activele, datoriile si capitalurile proprii ale sale.

IN FUNCTIE DE SURSELE DE PROVENIENTA ALE INFORMATIILOR POZITIA FINANCIARA POATE FI

- ✗ a) analiza simpla a pozitiei financiare
- ✗ sau analiza expres a pozitiei financiare);
- ✗ b) analiza complexă a pozitiei financiare. Acest tip de analiza presupune analiza profundată a unor elemente ale pozitiei financiare care nu sunt reflectate prin bilant, insa analiza acestora are o puternica valenta informatională.

NE REFERIM AICI

LA URMATOARELE CATEGORII DE INFORMATII

- ✗ Informatii privind miscarile elementelor componente ale capitalurilor proprii cu o defalcare mult mai analitica in special la nivelul rezultatului reportat. Aceste informatii se regasesc in cadrul „Situatiei modificarilor capitalurilor proprii”.
- ✗ Informatii privind variatia in timp a valorii de bilanț, a a valorii inițiale si a amortizarii activelor imobilizate
- ✗ .

INFORMATII SUPLIMENTARE PRIVIND CREANTELE SI DATORIILE INTREPRINDERII CARE SA PREZINTE:

- ✗ Valoarea fiecarui element al creantelor la sfarsitul perioadei de raportare, creantele fiind clasificate in functie de termenul de lichiditate
- ✗ –sub 1 an sau peste 1 an; în creanțe cu termen expirat de
- ✗ încasare, al căror termen de încasare încă nu a sosit.
- ✗ • Valoarea fiecarui element de datorii detaliat pe cele trei termene de exigibilitate
- ✗ –sub 1 an, între 1
- ✗ - 5 ani, peste 5 ani.

STUDIUL PREALABIL AL BILANȚULUI

–

ETAPĂ A ANALIZEI POZIȚIEI FINANCIARE

- ✘ A analiza un bilanț înseamnă a-l descompune în partile lui componente, fie cu scopul de a studia raporturile dintre ele, fie cu scopul de a studia raporturile care exista între elementele
- ✘ unui bilanț sau elementele mai multor bilanțuri succesive.

STUDIUL PREALABIL AL BILANȚULUI PRESUPUNE STABILIREA UNOR POSTURILOR DE BILANȚ "NEFAVORABILE", CARE POT FI DELIMITATE ÎN 2 GRUPE

- ✗ care caracterizează lucrul nefavorabil al întreprinderii în perioada de gestiune, care a condiționat instabilitate financiară (pierderi neacoperite ale anilor precedenți și în anul de gestiune);
- ✗ care indică la unele nereguli în activitatea curentă a entității.

STUDIUL PREALABIL AL BILANȚULUI PRESUPUNE ȘI

- ✗ Aprecierea dinamicii activelor se efectuează și în raport cu evoluția în dinamică a veniturilor din vânzări și a rezultatului financiar (profitului) pînă la impozitare.

STUDIUL PREALABIL AL BILANȚULUI

- ✗ Se compară ritmurile de creștere a acestora în timp. Raportul optimal
- ✗ dintre cei trei indicatori este considerat: $RPI > RVV > RA > 100\%$,
- ✗ unde:
- ✗ RPI—ritmul de creștere a profitului pînă la impozitare, %
- ✗ RVV—ritmul sporului veniturilor din vânzări, %
- ✗ RA—ritmul de creștere a valorii activelor, %

ÎN ANALIZA BILANȚULUI SE FOLOSESC MAI MULTE PROCEDEE:

- ✖ 1. analiza bilanțului pe orizontală
- ✖ 2. analiza bilanțului pe verticală
- ✖ 3. analiza combinată
- ✖ 4. analiza ratelor
- ✖ 5. analiza factorială

ÎN ANALIZA BILANȚULUI SE FOLOSESC MAI MULTE PROCEDEE:

- ✖ 1. analiza bilanțului pe orizontală constă în examinarea corelațiilor dintre grupele și posturile din activul bilanțului, în comparație cu cele din pasiv, evidențiind măsura în care activele imobilizate și circulante s-au format pe baza surselor financiare din pasiv (analiza echilibrului financiar);

ÎN ANALIZA BILANȚULUI SE FOLOSESC MAI MULTE PROCEDEE:

- ✖ 2. analiza bilanțului pe verticală presupune studierea separată a grupelor de activ și pasiv a fiecărui post care se încadrează în grupele respective pentru a determina greutatea specifică a acestora și a modificărilor intervenite în grupele și posturile de bilanț.

ÎN ANALIZA BILANȚULUI SE FOLOSESC MAI MULTE PROCEDEE:

- ✖ 3. analiza combinată constă în folosirea concomitentă a celor două procedee mai sus arătate punând accent pe utilizarea metodei ratelor, fiind tipul de analiză cel mai răspândit în practică.
- ✖ 4. analiza ratelor—presupune analiza unui șir de rate cu valoare informațională semnificativă;
- ✖ 5. analiza factorială constă în aplicarea diferitelor procedee pentru stabilirea factorilor de influență și rezervelor.

PREZINTĂ INTERES URMĂTOARELE ASPECTE, CE POT FI IDENTIFICATE CU UȘURINȚĂ DIN CERCETAREA BILANȚULUI CONTABIL:

- ✖ Valoarea patrimoniului asupra căruia entitatea economică deține controlul, care reprezintă TOTAL ACTIVE (rd.310);
- ✖ Valoarea activelor imobilizate—total capitolul 1 (rd. 130);
- ✖ valoarea activelor circulante —total capitolul 2 (rd. 300);
- ✖ valoarea stocurilor —(rd. 140 + rd.150+rd.160+rd.170+rd.180);

PREZINTĂ INTERES URMĂTOARELE ASPECTE, CE POT FI
IDENTIFICATE CU UȘURINȚĂ DIN CERCETAREA
BILANȚULUI CONTABIL:

- Mărimea activelor nete (proprii) ale entității economice –total capitolul 3 (rd. 390);
- ✗ mărimea datoriilor –capitolul 4 + capitolul 5 (rd. 440 + rd.580);
- ✗ • mărimea fondului de rulment net (rd. 300 – rd. 580) ș.a.